

Ltk Beets A1

Jenner, D.J. van

4 (W42 - W53)

(waarvan, ongeobstend)

Wederwaardige zeer geleerde Heer, Val geacht Vriend

Ik had wel gehoopt in het laatste der vorige week buiten te
 komen en u dan mededeling van het mij toegezonden te
 bedenken. Verskillende omstandigheden hebben mij dit
 belet. Ik maak u nu van een mij tusschen u en uwe geleerde gele-
 genheid gebruik om u schriftelyk myne dankzegging te doen
 toekomen. Ik begreep u die hartelyke en welgemeende toe. Want
 ik ben niet minder erkentelyk voor uw vriendelyke blyfsjes
 ten geleede van het geschenk, als voor het mij toegezonden
 werk zelf. Dit heb ik dadelyk na de ontvangst opgenomen
 en doorgezien. Eerst dreef ik het auctorenvolgen aan
 de myne voortelers, wanneer wy er ons alle te zamen ruytig
 toe kunnen reeten, dat in de laatste dagen het geval niet
 gelyk is. Van het geen ik reeds opgemerkt heb, is my ander
 anderen uwe karakteristieke vergelyking van van der Pals
 en Rulensdyk als byzonder goed geslaagd voorgelomen. Reeds
 meer dan een die het gelezen had, hoorde ik met groote
 lof van geheel het werk spreken. Hartelyk wensche ik u welken
 geluk met dien zo uwt volbrachten arbeid. Dit hoop ik uader
 nog in persoon te doen by het volbrengen van den vroeger
 uitgestelden togt naar Cuiten. Zes toek ben ik verlangende
 u en uwe Schryver en uw heerlyke groeyende jeugte te zien

Het

M

Wellewaarde, zeer geland
den Heer N. Beets
H. Theol. Dr. en Predikant
te

Tante

Heemstede

2.

Wellewaarde en Waarde Heer en Vriend
Ik meen u geen schade te doen met de
toerending van het nieuwlyk uitgekomen werk
van eenen klerker, in wren voegen uitgegeven
werk, van gelyken aard als de 74, dat weet ik
graat genoegende. Het komt my voor niet
minder te zyn dan het vorige. Doch ik wil er
niet meer van zeggen. Leve zelf en ondeel. Moge
het u by de my lange verkenning by het
leven een met onvoegzame uitspanning
verdiappen.

Deze kortelyke groete aan Merrew Beets
verroekende en onder betruging myne by my
deze huygsheling van u, heb ik de eer my
te noemen

Uw wellewaarde, zeer Dev. Dr.
en Vriend

D. van Lennep.

Amsterdam

10 Januarij 1849.

het Engelen: Paris Lennep Amsterdam 1849.
Paris 1849.

Ik woude niet gaarveeld hebben U tacter open "ge"
schon niet ongewadig voor wat ik en de mynen door
dat verbod aan nu stichtelyc Ondemyn en Belangryken
omgang zuden verliezen Mogt, wo als ik U van
harte toemen/ck, later een werckmyng voor U rick
openen uitgebreider dan huc tegenwoordige en font.
gelyke voldoening U belovende als de nu aanbebo
dene vnder aan derelfde waringheid inderhevig be
zyn, ik zal even wo handelen met voor bynen van eijer
belang. Maar de zaak nu zynde wo als zy is, kan ik
niet nalaten my zelven en de mynen (Sylvia daerby
niet te vergeten, allering geluk te wenschen, dat wy
U by us behouden mogen. Hoe myne Vrouw en kin
deren dat voorrecht met my waardereen behoeft ik
U niet te zeggen. Door onre carbiedenis aan Merrou
Reets overtebrengen zult Gy ons verpligten in wat
ook zy in dese omstandigheden antwoorden en gevord
huft wadt door ons allen mede hartelyc dat zeno
men. Onder toebreding van Gods beften zegen over U
en haar en geluk nu huzgerin verbyff ik met over
anderyke gevoelens van oprechte hoogadting, weade blees!

Uwvrienden zeer Dienaar

en vriend

D. J. van Leunep.

Waarde Heer en Vriend!

Ik ben aan de Oesterkand. Gij uitende en dus in staat om een
vriendelyk woord aan U te richten. Door Gods onzijdige god
heis hufe de geweldige aanval van richte, die dreigde my
naar 't graf te willen slopen, by my eene kritische crisis te
weg gebracht, waardoor ik bereyden gewerden van eenen toestand
maanden verandende bafelwaad, en myne gezondheid een ge
wonen, dan verlenen heeft Gromme Raag en eelbut myn geleed
can ik neen daarlyfs toe in krachten. Welke een stof tot dank
baarheid! Intusken is gedurende die welke myn den leuen oge, een
ge dagen ten prooy geweest aan eenen reestlype kalamiteit,
die voor my naaft de werelype en bestaende word een dakt
buitryge en fan bafpide gefloopen heeft, anders welke ik sul te
lyden heb geleed en van welke ik my met dan langzaam heb
kunne losmaken. Doch, paven het my aan het aakend van des bidda
ontbrak in myn vertrouwen op Gods liefde en genade in Christus
daarby ongefacht zekleuen. Van myne lieve vrouwe, die sul met
my hufe door zebraft remeen ik, dat by een een breede bevol
de, daoran den haas veruolde myde, met ve, lange ten U
te sien. Eerlyke keruuer de er my niet van; dat het kan
me sul was myn want Grom had my een en and am ad het
sul spaken verboden en ik moeft zelf de helderheid van myne be
grappen en antwonden myn niet trouwen. Het myn my intusken, dat
ik myn gade in ten hi salwo heb te loof gefelt. Later zal ik
art mentuen het geleende met my met een psychologische ooypunt
my een met U (met met idesea) te Colandolen.

Waar

Wees, bid ik U zoo goed of morgen in uwre gebeden en doek
zeggenen aan my te gedachten als aan een velle, niet aan
vankelje of den weg van heikel bevindende. Als ik gevege
naar heikel inder of later, dat niet van weder en wijd
zal afhangen zelf weder te heke zal kunnen gaan kan
de dan heegging van mynen, twee niet te hekelje myn
doek een vinding als voor een ander bevindende de gevege
die niet in niets. Geken myn nederend en is, hift.

Vale, Voor aften in alisten e et ander fovee jege

J. T.

D. J. van Leunep.

Wel Eerwaarden zeer Geleerden Heer
den Heer Dr N. Beets

in

handen